

РЕШЕНИЕ

№ 4747

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3221** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Т. Б. Д. от [населено място], срещу решение № 807 от 16.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 12237/2022 г. от Софийски районен съд (СРС), 23-ти състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 11-01-168/24.08.2022 г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на касатора на основание чл.256, ал.2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 827,04 лв. за нарушение по чл.17, ал.1 във вр. с чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП. С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се отмяната му.

Ответникът – директорът на Агенцията за държавна финансова инспекция, чрез юрк. Я., оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли съда да остави обжалваното съдебно решение в сила, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият 14-ти касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото.

При издаването на наказателното постановление, съответно съставянето на акта за установяване на административно нарушение не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, а установената с тях фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото доказателства.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и предвид разпоредбата на чл.221, ал.2, изр.2 от АПК, не намира за необходимо да повтаря.

В хода на производството е установено, че Т. Б. Д. като изпълнителен директор на „Монтажи“ ЕАД и публичен възложител на обществени поръчки по смисъла на чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП е извършил разходи в общ размер на 68 920 лв. без ДДС за направени от „Хъс“ ООД доставки на арматурна стомана за обект „Язовир „3. войвода 3“, [община], област С.“, с което е надвишен минималният стойностен праг по чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП, без да е приложен предвиденият в закона ред за възлагане на обществена поръчка съобразно стойността ѝ. По силата на чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП, възложителите прилагат реда за възлагане чрез събиране на оферти с обява или покана до определени лица, когато обществените поръчки имат прогнозна стойност при доставки и услуги, с изключение на услугите по приложение № 2 – от 30 000 лв. до 70 000 лв. В случая възложителят не е приложил съответната процедура за възлагане на изпълнението на обществената поръчка. Съгласно изискванията на чл.17, ал.1 от ЗОП, възложителите са длъжни да приложат предвидения в закона ред за възлагане на обществена поръчка, когато са налице основанията за това. Според чл.256, ал.2 от ЗОП, възложител, който възложи обществена поръчка, като сключи договор или извърши разходи или поеме задължение за извършване на разходи, с което се достига или надвишава минималния стойностен праг по чл.20, ал.3, без да приложи предвидения в закона ред за възлагане на обществената поръчка съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това, се наказва с глоба в размер 1 на сто от стойността на сключения договор с включен ДДС, а когато няма писмен договор – от извършения разход или от поетото задължение за извършване на разход, но не повече от 10 000 лв.

Неоснователни са доводите на касатора, че през периода представляваното от него дружество не притежавало качеството на публичноправна организация по смисъла на ЗОП. Основателно СРС е приел, че легална дефиниция на термина се съдържа в разпоредбата на §2, т.43 от ДР на ЗОП, а именно: „публичноправна организация“ е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а) създадено е с конкретна цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер и б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето

от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл.5, ал.2, т.1 – 14. Обосновани са мотивите на съдебното решение, че „Монтажи“ ЕАД е организация от публичния сектор по смисъла на чл.2, ал.2, т.9 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС), като търговско дружество, чийто капитал е изцяло собственост на търговско дружество с над 50 на сто държавно и/или общинско участие в капитала. По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗФУКПС публични средства са всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от организациите от публичния сектор, т. е. всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от „Монтажи“ ЕАД са публични средства.

В мотивите на оспореното решение са обсъдени доводите, изложени от касатора като касационни основания, които мотиви настоящият касационен състав споделя напълно. Правилни са изводите на СРС, че АУАН и НП са издадени в съответствие на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, тъй като съдържат всички изискуеми реквизити. Районният съд е изложил обстойни и правилни мотиви относно вината при извършването на нарушението, които настоящият състав на съда споделя.

Не са налице твърдените в жалбата касационни основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. По изложените съображения същото като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, определени в размер на 80 лева на основание чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ,

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, 14–ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 807 от 16.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 12237/2022 г. от Софийски районен съд, 23-ти състав.

ОСЪЖДА Т. Б. Д. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенцията за държавна финансова инспекция, сумата от 80 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.